

או התהבר סmaal עם אותו נחש
ונעשה אחד, ונטלו ראותו,
ושעו משם ולהאה אפנות רעה
באותיות צ'ר צי'ר, והינו צ'ר,
וארו אוטם בפתח רע, ועשוי
אפנות יתרה באותיות ק'ר,
אפנות של שקר, משום שהזרו
האותיות להתפרק באפנות רעה,
קו'ר שליא יכללה לעמד, שאין לה
רגלים, בקור בפני אדם, אין לה
קים. ר' ר' ר' ר' אלוי התפרק
באפנות רעה, עד שגפלו אדם
ואשתו.

ובאלן האותיות ק'ר הולידו
בניים, ולא בקימים. ומה נחש
שנשאבה לחווה, מאותה זהמא
נולד קין, ומשום לכך נמצא רוצח,
משום שאפנות הנחש היא
רצחה, והתערבו האותיות עד
כאן.

בשעה ששב אדם בתשובה וחזר
לשם עם נקתו כמו מקדם, מה
חטוב? ויולד בדמותו בצלמו,
שזהו מתקון של הגוף וקרונות
בראי, וכpective (קהלת ח' ט) יש הכל
אשר נעשה על הארץ, וחזרו
האותיות לראשת של שיין
פי'יו, שפטות בראשית ה' כ' כי שח
לי אלהים זרע אחר מחת הכל.
שת היה בצלם ורמות,
שהראשונים אינם כה, ומכאן
נבנה העולם בגון אחר של אלף
ביפה, קין מהלאל ירד, נספה
אות לתunken את העקבם.

סהורא של עולם בשבע קשיים
עגללים, שבע ארחות הן זו
למעלה מז'ן, כמו שאוטם שבעה
רקיעים זה למעלה מז'ה, והם:
ארץ, אדרמה, ארקה, גיא, נסיה,
ציה, תבל. מעל לכלם תבל,
שפטות (תהלים ט) והוא ישפט תבל
בצדק.

בשכיא אדם מגן עין וגורש משם,
הוא נזוק לאוטה שנקראת ארץ.

ובדין אתחבר סמא"ל בהוא נחש, ואתעבידו
חר, ונטלו אתוון, ועבדו מטען ולחלאה
אומנותא בישא, באתוון צ'ר צי'ר, והינו
צ'ר, וצדו לון בפתוריא בישא, ועבדו
אומנותא יתיר באתוון ק'ר, (דף ח עב) אומנותא
דשקר, בגין דאחדרו לאתהפקא אתוון
באומנותא בישא, קו'ר דלא יכול לקיימא,
دلית ליה רגlin, בקורפה קמי בני נשא ליה
לייה קיימא. ר' ר' ר' ר' אלין אתהפקו
באומנותא בישא, עד דנפלי אדם ואיתמיה.
ובאלין אתוון ק'ר אולידו בגין, ולא בקיימא.
וזהמא דנחש דאטאייב בחרה,
מההוא זהמא אתיילד קין. בגין בך אשתחכח
קטולא, בגין דנחש אומנותא דיליה קטולא
הויא, ואתעכבי אתוון עד הכא.

בשעתה דרב אדם בתווכתא, ואחדר
במלך דמיאן לשמשא בנוקביה, מה
כתיב, ויולד בדמותו בצלמו, דא הוא
מתיקונא דגופא ורוחא בדקא יאות, וכתיב
(קהלת ח' ט) יש הכל אשר נעשה על הארץ, ואחדרו
אתוון לשירותא דשיין תיו, דכתיב כי שת לי
אלhim זרע אחר מחת הכל. שת הויה בצלם
ודמות. בדקמאי לאו הכא, ומהכא אתבנוי
עלמא בגונא אחרא דאלפא ביתא, קין
מהללאיל ירד, אטוסף את נ לתקנא עקיימא.

סהורא דעלמא, בשבע קטרין סגלאן. שבע
ארחות אינון, דא לעילא מן דא. כמו
דאינון שבעה רקייעין, דא לעילא מן דא.
וainon: ארץ. אדרמה. ארקה. גיא. נסיה. ציה.
תבל. לעילא מבלהי, תבל, דכתיב (תהלים ט ט)
והוא ישפט תבל בצדק.

בד נפק אדם מגנתא דעדן, ואתפרק מטען,
אטראמי להויא אמר דאיידי ארץ. דאייהו

שהוא מקום חזוק, שאין שם אוור כלים, ולא משמש כלום. בין שאדם נכנס לשם, פחד פרח גדול, ולהט החרב המתחפה היה לו הט בתוכו האדרדים, בתוך אותה ארצן.

בון שיצאה שבת והרהר בתשובה, הרים אותו הקירוש ברוך הוא והעליה אותו לאותו מקום שנקרא אדמה, שכתוב בראשית,^ג כי ישלחו ה' אליהם מן עדן לעבד את הארץ. בז' יש אוור שפמair, ורמיות של כוכבים ומזלות.

ושם ציורים של בני אדם עליזנים, גברים שיצאו מארם הראשון, במאה ושלשים השנים שהיה משפטם עם רוחות נקבות, והם פמיד עצובים ואין בהם שמחה, ואלו יוצאים ומשוטטים לעולם הזה ומתחפכים לצד רע וחווורים שם, ומ��פללים תפלה, ומתישבים במקומם שם, וחורעים זרים ודורכים ואוכלים, ואין שם חטים ולא אחת משבעה מינים של התבואה. במקום הזה נולדו קין והבל.

בון שחתא קין, הוריד אותו הקירוש ברוך הוא לאותו מקום שנקרא ארץ, שבתווב (שם, ח) הן גרשףathy היום מעל פניו הארץ, מאותו מקום שנקרו הארץ, והיתה נוע ונוד בארץ, משומ שם נדחה וגרש. והיה כל מצאי יהרגני, להט החרב המתחפה היה.

והיה פומר והרהר בתשובה, והעליה אותו הקירוש ברוך הוא לאראק, והיה שם, והוליד בנים. ובאראק יש אוור שמאיר מותך המשמש, וחורעים זרים ונותעים אילנות, ואין שם חטים ולא מאותם שבעה מיני חבואה.

בכל אותם שם הם מתולדות קין, והם עם שני ראשי, מהם גברים עליזנים ומהם קטנים. אין

אמר חשיך, דלית תפמן נהירו כלום, ולא משמש כלום, כיון דאדם עאל תפמן, דחיל החילו סגי, ולהט החרב המתחפה, היה מלחתא גו סטרין, גו ההוא ארין.

ביון דנפק שפט, והרהר בתשובה, ארימים ליה קודשא בריך הוא וסליק ליה לההוא אחר דאקרי אדמה, דכתיב וישלחו יי' אלהים מגן עדן לעבד את הארץ. בהאי אית נהירו דגhear, ודיוקני דכוכבא ומזל.

ותפמן ציירין דבני נשא עילאיין, גברין דנפקו מאדם קדמאתה, במאה ותלמיון שנין, דקא היה משמש ברוחני נוקבי. ואינו עצייבין פרדר, ולית בהי חדוה, ואליון משפטתי וגפקי לעלמא דא, ומתחפהין לטרא בישא, ומחרן תפמן, וצלאן צלוטא, ומתיישבן בדוקתייה תפמן. וזרעין זרעין ודרךין ואכלין. וחטין לית תפמן, ולא חד משבע זיני תבואה.

בהאי אחר, אתיקלו קין והבל.

ביון דחטא קין, אחית ליה קודשא בריך הוא, לההוא אמר דאקרי ארי, דכתיב הן גרשףathy היום מעל פני הארץ, מההוא אמר דאקרי אדמה. והייתי נוע ונוד בארץ, בגין דמן אתקחיא ואתפרק, והיה כל מוצאי יהרגני, ההוא להט החרב המתחפה. וזה החיל והרהר בתשובה, וסליק ליה קודשא בריך הוא לאראק, וזה תפמן, ואolid בנין. ובאראק אית נהורי דגhear מגו שמשא. וזרעין זרעין, וגטען אילין, ולית תפמן חטין, ולא מאינו שבע זיני תבואה.

בל אינו דמן, אינו מתולדות קין, ואני בתרין רישין, מהו גברין עילאיין, ומahan

זעירין. לית להו דעטא שלים בשאר בני אדם של פאן. צדיקים הם לפערם, ולפעמים חזרים לאחד הרע, ומולדדים ומתחים כמו שאר בני אדם.

אדם היה באדמה עד שהוליד את שת, ומשם עלה למעלה, (אבל) דרגות הקיף. ועלה למקום הצעה שנקרה תבל. והתבל הוזעלוונה על כל דרגות. בין שעלה, עלה למקום השם בית המקדש. שנקרה באופן השמות שהיה דיירו בהם. ארץ אדמה - בך נקראת.

דラン אדם שלשה מקומות, גי"ה נשי"ה צי"ה. גיא הוא מקום במקום גדול כמו הרבה וארך ת Gehenna. בגי"ה ונשי"ה וצ"ה התפזרו אותו שנבו את המגדל, והולידו שם. על שהרגיזו את הפלק בעלון הקדוש, משומ זה קרב לאש השולחת. יש בני אדם בכל היבוד, בעשר ועשרה זהב ואבני יקרות, מי שנכנס לשם והוא מפאנן מטבח, בchmodat אותו העשר נותנים לו, וירד לפערם למקום שנקרה נשיה, כדי שישפה ממש, וירד לגיא זהה שלא יודע המקומ שהוא ממש. גי"א זהו באמצע שלמעלה ומטה, זה נקרה כי בן הנם, ורצוועה אחת יוצא ממש ורצוועה אחד יוצא ממש למיטה לטבל הוז, ונקרה אף בך כי בן הנם, ושם פתח Gehenna. ואותם בני אדם שישם, משומ זה ואותם יודעים בכשפים וחכמת, כלם יודעים בכשפים וחכמת, ושם זורעים ונוטעים אילנות, ואין שם חיטים ולא אחד משבעה מינים.

בנשיה יש בני אדם קטועין זעירין, ולית קטניים, ואין להם חטאים, רק שני נקבים שיוציאת בהם רוח, ושל מה שעושים - מיד משפחתי. ועל דא איקרי נשיה. וזרעי ונטעי

דחכא. ובאין איןון לומני. ולזמנין אהדרן לסתרא בישא, ומולדין ומיתין בשאר בני נשא.

אדם היה באדמה, עדداولיך שת, ומתקנן סליק לעילא, (אבל) דראגין אקייף. וסליק להאי אחר דאקרי תבל, ותבל דא עילאה על כלחו דראגין, כיוון דסליק סליק לאתר בי מקדשא. דאקרי באינו שמן והוה דינוריה בהו. ארץ אדמה הבי אקרי.

דלאג אדם תלת דוכתי, גי"א נשיה צי"ה. גיא איהו אחר, בדורכתא סגי בהאי פותיא ואורקה דגיהنم. בגי"ה ונשי"ה וצ"ה, אהבריו איןון דבנו מגדלא, ואולדוי פמן. על דארגייזו למלכא עילאה קדיישא, בגין דא קרב לנורא דטליק. אית בני נשא בכל יקירו, בעורתא ועפרות זהב, ואבנין יקירים, מאן דעאל פמן והוא מהבא מתבל, בחרמידה דההוא עותרא ייה בין ליה, וסליק לזמנין לדוכתא דאקרי נשיה, בגין דיתנשי מתקנן, ונחית להאי גיא, דלא ידע אחר דהו מתקנן. גי"א, דא הוא באמצעו תא דעילא ותטא, דא אקרי גי בן הנם, ורצואה חדא נפקא מתקנן לעילא להאי תבל, ואקרי אוף הבי גי בן הנם. ומתקנן פתחא דגיהنم. ואינו בני אנשא דטמן, בגין דא כלחו ידע בחרשין וחקמאן. ומתקנן זרעי ונטעי אילנין. ולית מתקנן חטיין, ולא חד משבעה מינים.

בנשיה אית בני נשא קטועין זעירין, ולית להון חוטמיין, בר פרין נוקבין, דנפקא בהו רוחא. וכל מה דעבדי, מיד משפחתי. ועל דא איקרי נשיה. וזרעי ונטעי